

άστρομμάτης επίθ. άμάρτ. Θηλ. άστρομμάτα ΚΠα-
λαμ. 'Ασάλ. ζωή² 126.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄστρο καὶ μάτι.

'Εκεῖνος τοῦ ὁποῖου οἱ ὀφθαλμοὶ λάμπουν ὡς ἄστρα:
Ποίημ.

Καὶ τῆς 'Ιδέας τῆς άστρομμάτας ποῦ ἔσφαξαν
ἀπὸ τῆ σιράτα μάζωξα τὰ δλόφωτα κομμάτια.

άστρονάκι τό, Ρόδ. (Σάλακ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. ἄστρον καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Πληθ., άστροειδῆ κεντήματα συνήθως ἐπὶ ἔσωρρού-
χων γυναικῶν.

άστρονομία ἡ, λόγ. σύνηθ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἄστρονομία.

'Η ἐπιστήμη ἡ ἐξετάζουσα τὴν φύσιν καὶ τὴν κίνησιν
τῶν οὐρανίων σωμάτων.

άστρονόμος ὁ, λόγ. καὶ δημῶδ. σύνηθ. άστρονό-
μους βόρ. ιδιῶμ. 'στρονόμος Κύπρ. Θηλ. άστρονόμη Κύπρ.
Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἄστρονόμος.

1) 'Ο ἐξετάζων τὴν φύσιν καὶ τὴν κίνησιν τῶν οὐρα-
νίων σωμάτων λόγ. σύνηθ. 2) 'Ο διὰ τῆς παρατηρή-
σεως τῶν ἀστέρων προλέγων τὰ μέλλοντα σύνηθ.: Μιὰ
φορὰ ἦταν ἕνας βασιλεὺς κ' ἠπῆγε μὲ τσ' άστρονόμοι τοῦ 'ς τὸ
κυνήγι (ἐκ παραμυθ.) 'Ιων. (Σμύρν.) Τὸ ἤξερε ποῦ θαλὰ γέ-
νουνε τὰ παιδιὰ ἔτσι ποῦ εἶπαμε, γιατί ἦτανε άστρονόμος (ἐκ
παραμυθ.) Βιθυν. || 'Ἄσμ.

'Η μάνα τοῦ 'τουν μάισσα τσ' ὁ τῶρις τοῦ 'στρονόμος
Κύπρ.

'Ητουν ἡ μάνα μάισσα τδ' ἡ κόρη άστρονόμη
αὐτόθ.

'Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. Συναξάρ. γαδάρ. στ. 57 (ἐκδ.
GWagner σ. 113) «ἐγώ 'μαι άστρονόμισσα, ἐγώ 'μαι καὶ
μαντεύτρια». Συνών. άστρολόγος 1, άστρομάντις.

3) Εἶδος παιδιᾶς Στερελλ. (Αἰτωλ.)

άστρονομοῦσα ἡ, Κύπρ. 'στρονομοῦσα Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. ἄστρονομῶ καὶ τῆς καταλ. -οῦσα.

Γυνὴ μαντεύουσα τὰ μέλλοντα διὰ τῆς παρατηρήσεως
τῶν ἀστέρων: 'Ἄσμ.

'Η μάνα ἦταν μάισσα τδ' ἡ κόρη άστρονομοῦσα.

άστρονομῶ 'Αστυπ. 'Ηπ. Κάσ. Κρήτ. Κύπρ. —Λεξ.
Περίδ. 'στρονομῶ Κύπρ. άστρονομῶ 'Ιων. (Σμύρν.)
Κωνπλ. —Λεξ. Δημητρ. άστρονονμάου Θράκ. (Αἰν.)
Σάμ. άστρονομίζω 'Αστυπ. Κάρπ. Κρήτ. Νίσυρ. Χίος
—Λεξ. Βλαστ. άστρονονμίζου Θράκ. (Μάδυτ.)

Τὸ ἀρχ. ἄστρονομῶ. Τὸ ἄστρονομίζω καὶ μεταγν.

1) 'Ασχολουῖμαι περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀστέρων 'Ηπ.
κ.ά. —Λεξ. Περίδ. 2) Μαντεύω τὰ μέλλοντα διὰ τῆς
παρατηρήσεως τῶν ἀστέρων Θράκ. (Αἰν.) 'Ιων. (Σμύρν.)
Κύπρ. Κωνπλ. Νίσυρ. Σάμ. Χίος: Εἶχι μιὰν ἀλαφράδα,
πίστιβι σῶν' κὶ καλὰ πῶς ἤξιρι ν' άστρονονμάη Σάμ. || 'Ἄσμ.

Πήγαινε, γιέ μου, 'ς τὸ καλὸν νὰ πά' ν' άστρονομῆσω,

'ς τὲς πέντε ὥρες 'στρονομᾶ, 'ς τὲς ἑξ καλημερᾶ τον

Κύπρ. Συνών. άστρολογῶ. Καὶ μετβ. μαντεύω τὴν
τύχην τινὸς παρατηρῶν τὰ ἄστρα Κύπρ.: 'Ἄσμ.

Δέ σοῦ χαρίζω τὴν εὐχὴν κὶ ἂν δὲν σ' άστρονομῆσω,

'ς τὲς πέντε ὥρες τῆς νυκτοῦ βγαίνει κὶ άστρονομᾶ τον.

'Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν. S 1766 (ἐκδ.
JLambert) «λοιπὸν ἀπόψε ἀφήτε με νὰ ἰδῶ, ν' άστρονο-
μήσω, νὰ μάθω τί ἐγίνετον, παιδιά μου, εἰς τὴν Ροδάμνην».

β) Προσπαθῶ νὰ μαντεύσω τὸν καιρὸν διὰ τῆς παρα-
τηρήσεως τῶν ἀστέρων Λεξ. Δημητρ. γ) Μαντεύω 'Ιων.
(Σμύρν.) Κωνπλ.: 'Ἄσμ.

'Ηθελα ν' άστρονόμαγα μέσα 'ς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου
νὰ 'βλεπα ποῖον ἀγαπᾷς καὶ ποῖον βάζ' ὁ νοῦς σου.

3) 'Αφίνω τι ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὸ ὑπαιθρον διὰ νὰ
ἴδουν αὐτὸ τὰ ἄστρα καὶ ἀποκτήσῃ οὕτω μαντικὴν ἢ ἱαμα-
τικὴν δύναμιν 'Αστυπ. Θράκ. (Μάδυτ.) Κάρπ. Κάσ. Κρήτ.
—Λεξ. Βλαστ.: Σὰν ἐνύχτωσε, παίρνει τὴν κούκλα τοαὶ
βάλ-λτει τὴν ἀπάνω 'ς τὸ δῶμα τσ' ἀφίνει τὴν ἔτσιεᾶ ν' άστρο-
νομηθῇ (ἐκ παραμυθ.) 'Αστυπ. Συνών. άστροφεγγιάζω.

άστροπάλατο τό, Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄστρο καὶ παλάτι.

Τὸ ἐξ ἀστέρων μέγαρον: Παροιμ. Τ' άστροπάλατα γιὰ
τοὺς ἀγμούς κ' ἡ κόλασι γιὰ τοὺς δαιμόνους (εἰς ἕκαστον τὸ
προσῆκον).

άστροπελεκᾶ ἡ, άμάρτ. άστροπελετσά Μεγίστ.

'Εκ τοῦ οὐσ. ἄστροπελέκι καὶ τῆς καταλ. -εᾶ.

Πληγὴ διὰ κεραυνοῦ, κεραυνοπληξία: 'Αστροπελετσά
νὰ σ' εὔρη! (ἀρά).

άστροπελέκι τό, άστροποπελέκι 'Ηπ. Κέρκ. κ.ά.
—Λεξ. Μπριγκ. άστροπουπιλέκ' Θράκ. ('Αδριανούπ.) Μα-
κεδ. (Μελέν. κ.ά.) 'στροποπελέκιν ΝΠολίτ. Παραδ. 2,834
'στροποπελέτιν Κύπρ. (Ζώδ.) άστροκοπελέκι 'Ικαρ. άστρο-
πελέκι ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,193 καὶ ἐν 'Επιστ. 'Επετ. Πανεπ. 2
(1905/6/60 'στροπελέκι Κύπρ. Μακεδ. (Καστορ.) 'στρο-
πιλέκ' Σάμ. άστροπουλέκ' Σάμ. 'στροδουλίξ' Θράκ. (Μυ-
ριόφ.) άστροπελέκιν Πόντ. (Οἶν.) άστροπελέκιο Κρήτ. κ.ά.
άστροπελέκι κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) άστρονπιλέκ' βόρ. ιδι-
ῶμ. άστροπελέτσι Κύθν. Μεγίστ. άστροπελέτζι Τσακων.
'στρονπιλέκ' Εὐβ. (Στρόπον.) άστροδελέκι Πελοπν. (Μάν.)
άστρομπελέκ' Προπ. (Πάνορμ.) άστροποπέλεκο ΚΚρυστάλλ.
'Εργα 2,31 άστροπέλεκο ΣΣκίπη Τσιγγανόθ. 39 ΝΠολίτ.
Παραδ. 2, 834 —Λεξ. Βλαστ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἄστροπελέκι, ὁ ἐκ τοῦ ἐπίσης μεσν.
άστροποπελέκι καθ' ἀπλολογίαν.

1) Κεραυνὸς κοιν.: 'Επεσε άστροπελέκι κοιν. καὶ Πόντ.
(Οἶν.): 'Ο Θεὸς ἔκαμεν ἕναν άστροπελέτσι (ἔρριψε κεραυνὸν)
Κύθν. Τὰ μάτια τοῦ πετούσανε φωτιές σὰν άστροπελέκια
ΧΧρηστοβασ. Διαγων. 20 Νὰ σὲ κάψῃ τ' άστροπελέκι! (ἀρά)
Ρόδ. Ποῦ νὰ φάῃ τ' άστροπελέκι τοσὶ καρδιές σας! Νάξ.
('Απύρανθ.) || Παροιμ. Πρῶτο τὸ ψηλὸ δέντρο χτυπᾶ τ' άστρο-
πελέκι (ἐπὶ τῶν κατεχόντων ὑψηλὴν θέσιν καὶ τῶν ὑπερη-
φάνων οὔτινες ταχέως καταπίπτουν) 'Ηπ. || 'Ἄσμ.

'Αστροπελέκι θὰ γενῶ, 'ς τὰ νέφαλα νὰ κάτσω,

ὁποιος ἀγάπην ἀρνηθῇ νὰ πέσω νὰ τὸ γάψω

Κρήτ. —Ποιήμ.

Μὲ τὴν βροντὴ ἐρωτεύεσαι κὶ ἀπιδρομᾶς καὶ παίζεις

μὲ τ' ἄγρια άστροποπέλεκα καὶ βασιλεῖς σὲ κράζουν

ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν.

Λάμπουνε τ' άστροπέλεκα σὰν πολυέλεοι τοῦ 'Ἀδῃ

καὶ σέρνουν λάμψες τὸ χορὸ μὲ τοὺς δασειοὺς δρακόντους

ΣΣκίπης ἐνθ' ἄν. Συνών. ιδ. ἐν λ. ἄστροπῆ 2. 'Η λ. καὶ
ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. 'Αστροπελέκι 'Αττικ. 'Αστροδελέκια ἡ,
Πελοπν. (Μάν.) 2) Εἶδος λίθου νομιζομένου κεραυνίου,
εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδεται θεραπευτικὴ δύναμις πολλαχ.

3) 'Η λυδιά λίθος τῶν χρυσοχόων προερχομένη ὡς
νομίζεται ἐκ μετεωρολίθου 'Αθῆν. 4) Νόσημα τῆς κεφα-
λῆς τῶν βοῶν, πολὺ μεταδοτικόν, θεραπευόμενον μὲ κάπνι-
σμα διὰ διαφόρων θάμνων Ρόδ.

άστροπελεκοφαγώμενος επίθ. άμάρτ. άστροπε-
λεκοφαγώμενος Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. ἄστροπελέκι καὶ τοῦ φαγώμενος
μετοχ. τοῦ ρ. τρώγω.

